

att Riksdagen, för åstadkommande af Westerdalarnes domsagas delning i två, omfattande den ena Malungs och Nås nuvarande tingslag samt den andra Grangärdes, Norrbärkes och Söderbärkes tingslag, ville ställa till Kongl. Maj:ts förfogande fyra tusen femhundra kronor årligen från 1877 års början.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 29 Januari 1876.

Eric Döfsén.

N:o 152.

Af Herr E. Döfsén: Om anslag till en jernvägsanläggning från Malung till Källbäcken eller Bysjön.

I samma grad som kommunikationerna underlättas stiger industrien och handelsrörelsen, och nya förvärfskällor, som förut voro otillgängliga, öppnas för den i jemnbredd dermed alltjemt ökade befolkningen. Alla tiders erfarenhet bekräftar detta förhållande, hvilket tydligast åskådliggör sig i bygder, som, aflägsset belägena från de stora farvägarna, länge saknat de förmåner, dem en billigare samfärdsel alstrar, genom näringarnes utvidgande, arbetstillfällenas förökande, landtbrukets uppmuntran och så många andra tillfällen, som, då de bereda individuellt välstånd, i och med detsamma befördra den stora befolkningens. Hvad vårt land beträffar, så lemnar, bland många andra, i synnerhet Falu bergslags aktiebolag bevis härpå, genom den förvånande rörelse och verksamhet det uppkallat medelst sina i stor

skala företagna anläggningar inom Vesterdalarne, der fordom arbetsförtjenster nästan saknades och invånarne för sin utkomst måste på andra håll söka en ofta lika knappt tilldelad som surt förvärfvad dagspenning. Visserligen är besagda landsort genomskuren, likasom hela Dalarne i allmänhet, af talrika vattendrag, men dessa kunna dock icke frambringa samma stora resultat, som ändamålsenliga jernvägsanläggningar förmå åstadkomma.

Bland de trakter, der företrädesvis genom statens bidrag sådana anläggningar, för att tillgodogöra ofantliga, snart sagdt outtömliga skogstillgångar, borde komma till stånd, är den som innefattar Malung, Äppelbo, Jerna, Nås och Floda socknar. Man har trott, att om en jernväg anlades från Malung, såsom utgångspunkt, med dragning antingen till Källbäcken eller Bysjön, skulle ett sådant företag icke blott vara gagneligt för orten, utan också medföra stora fördelar för provinsen och landet i allmänhet, men i synnerhet bergshandteringen och skogsdriften deraf hemta anledning till förökad industriell verksamhet. Att vidare utbreda mig öfver de resultat som härigenom skulle uppkomma, anser jag icke behöfligt; ty granskar man kartan, skall man deraf hemta upplysningar, som konstatera hvad jag tagit mig friheten andraga och bidraga att befästa den öfvertygelse jag vågar hysa, då jag nu fullgör kommittenters uppdrag, den nemligen, att bifall från Riksdagens sida till den äskade jernvägsbyggnadens utförande skall för framtiden lyfta denna ort i många afseenden till en höjd, hvarom man nu knappt kan göra sig föreställning, och fruktbargöra landsdelar, som vänta på odlarens arbete och affärsmannens beräknande företagsamhet.

Jag får derfor föreslå,

att Riksdagen måtte för anläggande af en jernbana från Malung antingen till Källbäcken eller Bysjön bevilja statsanslag till $\frac{2}{3}$ enligt de i de alternativa kostnadsförslagen, hvilka skola tillhandahållas Stats-Utskottet, upptagna kostnadssummor, allt efter den sträckning, som kan pröfvas vara den ändamålsenligaste och dermed bereda den största fördelen.

Om remiss till Stats-Utskottet anhåller jag vördsamt.

Stockholm den 29 Januari 1876.

Eric Dofsen.